

Αριθ. 4.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς.
Ἑτησία, Τόλμα Δίστηλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 3,480. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐθνικὰ ῥύζια Δαμιατίου καὶ Ῥαχιτίου, καὶ φακὴ Αἰγύπτου εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐδῶ ἀποθήκας τῶν λειῶν, καὶ πωλοῦνται τὰ μὲν ῥύζια Δαμιατίου πρὸς παράδες ἐξήκοντα πέντε Ἀρ. 65, τὰ δὲ τοῦ Ῥαχιτίου πρὸς παράδες ἐξήκοντα Ἀρ. 60, καὶ ἡ φακὴ πρὸς παράδες εἴκοσι ὀκτὼ Ἀρ. 28 ἢ ὀκτά.

Ὅσοι θέλουν ν' ἀγοράσουν, ἢ μεγάλην, ἢ μικρὰν ποσότητα ἐξ αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ διευθυνθοῦν πρὸς τὴν ἐπι τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν.

Τὰ ῥηθέντα εἶδη πωλοῦνται ἐλεύθερα, ὡς πρὸς τὸν δασμὸν μὲν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ὡς πρὸς τὸ τελῶμιον δὲ εἰς μόνην τὴν ἐντεῦθεν ἐξαγωγὴν τῶν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐὰν ἐξαχθῶσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀγορασθῶσιν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1829.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀξιωματικαὶ Εἰδήσεις.

Ἐκ Γαβαλοχωρίου (τῆς Κρήτης), 20 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον μετὰ τὴν μάχην, ἣτις ἐσυγκροτήθη κατὰ τὸ Ἡράκλειον, τὰ στρατεύματά μας ἔμενον εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀκίνητα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς νήσου μας, περιμένοντα τὴν ἐκβασιν τῆς παρὰ τῶν Ἐξοχωτάτων Ἀντιπροσώπων τῶν Σεβαστῶν Βασιλέων τῆς Εὐρώπης ἀποφασισθείσης ἀνακωχῆς τῶν ὀπλων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων. Οἱ Τούρκοι, ἃ καὶ ἐδειχνον καὶ ἐπερίμενον τὸ αὐτὸ προσπιεζόμενοι ὑπακοὴν εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῶν διοικητῶν τῶν εἰς τὴν Σούδαν ὀρμιζομένων Εὐρωπαϊκῶν πολεμικῶν πλοίων, μολοντοῦτο κατὰ τὴν βαρβαρικὴν τῶν κλισιν δὲν ἔπαυσαν ἐν τῷ μεταξύ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβουλεύωνται τοὺς χριστιανούς κατὰ πολλοὺς τρόπους, καὶ νὰ πράττωσιν ἐχθροπραξίας, κατὰ θάλασσαν καὶ ξηράν.

Μία γαλιώτα τοῦ παστᾶ τοῦ Ῥεθύμνου περιπλέουσα τὰ ἀπὸ Ῥέθυμνον ἕως Μπαλῇ παράλια τῆς νήσου μας, συνέλαβε τὴν γολέτταν τοῦ Χατζῆ Βαρθολομαίου Κασσίου πλήρη οὕσαν φαμιλιῶν, τὰς ὁποίας μετεκόμιζεν ἀπὸ Σαντορήνης, καὶ τὴν ἐδύθισεν ὅπως ἦτον, χωρὶς νὰ εὐσπλαγχισθῶσιν οἱ αἰμιόβοροι Τούρκοι καὶ τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα βρέφη καὶ γυναῖκας, τῶν ὁποίων αἱ οἰμωγαὶ ἔφθαναν ἴσως τότε ἕως εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἰδοὺ ὑπακοή, ἰδοὺ τιμιότης τῶν Τούρκων. Ἡ τρομερωτάτη αὕτη καὶ οἰκτροτάτη εἰδήσις ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς μας δια μέσου πάλιν τῶν Τούρκων. Ἀλλὰ πῶς ὀρθὸς λόγος! πῶς δικαιοσύνη! Εἰς τὸν ὑψιστὸν Θεὸν μόνον καὶ εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ἀποτεινόμεθα διὰ νὰ κάμωσι τὴν δικαίαν κρίσιν τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον χύνεται ὀκτὼ χρόνους ἤδη εἰς τὴν Κρήτην διὰ τὴν Ἀρησκείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ὑπὲρ τὰς διακοσίας χιλιάδας χριστιανῶν κατοίκων εὐρίσκοντο εἰς τὴν νήσόν μας πρὶν τῆς ἐπαναστάσεώς μας, καὶ τὴν σήμερον μόλις σώζονται ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες· αἱ δὲ λοιποὶ κατεσφάγησαν ἀνηλεῶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ αἰχμαλωτίσθησαν ὑπερασπιζόμενοι τὰς πατρίδας τῶν ἐστίας.

Εἰς τὰς 14 τοῦ παύσαντος Νοεμβρίου μία τρεχαντήσα διοικουμένη παρὰ τοῦ Σταμάτη Ζήμπρου Ὑδραίου ἐκπλεύσασα ἐντεῦθεν ἐκ τῆς Ἀρμυρίδος διὰ τὴν Γραμψοῦσαν ἐσυλλήφθη παρὰ Τευρκικῶν πλοιαρίων οὐχὶ μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου (Κάδον Μελέχα), καὶ κατεβυθίσθη καὶ αὕτη μετὰ τοὺς ναῦτας καὶ τοὺς ἐπιδάτας, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ δύο φαμιλίας.

Εἰς τὰς 14 δὲ πάλιν τοῦ ἐνεστῶτος ἄλλη μία γολέττα Ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ἐκπλευσεν ἀπὸ τοῦ ἰδίου μέρους μετὰ φαμιλίας ἀρκετὰς διευθυνομένη εἰς τὴν Κύσαμον, καὶ περῶσα τὸ ἀκρωτήριον ἐπέπεσεν εἰς μίαν γαλιώταν ἀρκετὰ μεγάλην Τουρκικὴν καὶ εἰς ἄλλα δύο μικρὰ πλοία ἐνεδρεύνοντα ἐπίτηδες διὰ νὰ συλλάβωσι χριστιανικὰ πλοία· ἀλλὰ θεῖα βοήθεια φανερωθεῖσα ἐμπροσθέν των ἡ διωρισμένη εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῆς νήσου μας Ἑλληνικὴ πολεμικὴ γολέττα ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Κυρίου Νικολάου Ἰωάννου Μιχαὴλ Ὑδραίου ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τῆς Γραμψοῦσαν, τὴν διέσωσεν, εἰς ἑλλησπιν ὅμως τῆς πολεμικῆς ταύτης γολέττας ἐσυλλαμβάνετο καὶ ἐβυθίζετο ἡ ἐμπορικὴ ἀφεικτα ἀπὸ τῶν Τούρκων.

Τοιαύτην ὑπόσχεσιν καὶ ὑπακοὴν ἐφύλαξαν καὶ φυλάτ-

τους οἱ Τούρκοι πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς ναυάρχους. Τοιαύται καὶ ἄλλας μεγαλητέρας ἐχθροπραξίας δουλίας ἔκαμον καὶ εἰς τὴν ξηρὰν, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον καὶ τὸ Ῥέθυμνον κρυφίῳ τῷ τρόπῳ, καὶ κατέσφαζον χριστιανούς ἀδυνάτους, γυναῖκας καὶ βρέφη, ἐν ᾧ καιρῷ τὰ στρατεύματάς κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἔμενον εἰς τὰς ἀκτὺς τῶν ἀκίνητα, ἕως οὗ πλέον μὴν ὑποφέροντα ν' ἀκούωσι τὴν σφαγὴν τῶν συναδελφῶν των, κατὰ 7ην 26 τοῦ λήξαντος Νοεμβρίου ὥρμησαν ἐναντίον ἐνὸς Τουρκικοῦ σώματος ἐχθροπρακτοῦντος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Πεδιάδος, ὅπου καὶ μεθ' αὐτὴν ἀντίστασιν τὸ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν φονεύσαντες σχεδὸν ἐντὶνέκοντα Τούρκους, καὶ τὸ ἔσπρωξαν ἕως εἰς τὰ τείχη τοῦ Ἡρακλείου. Ἐφανεύθη δὲ ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους εἰς, καὶ ἕτερος ἐπληρώθη ἀπέκλεισται καὶ ἄλλους 50 Τούρκους εἰς ἓνα χωρίον, καὶ ἐν ᾧ ἔμελλον οἱ Ἕλληνες νὰ τοὺς καύσωσι, παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας των πλὴν διὰ νὰ δείξωσι πρὸς αὐτοὺς τοὺς βαρβάρους πραγματικῶς οἱ Ἕλληνες τὸν ἱερόν των σκοπὸν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοὺς ἀδυνάτους συμπάθειαν, τοὺς ἀπέλυσαν μὲ ὅλην τὴν ὀπλοφορίαν των, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ φρούριον.

Ἦλθαν τέλος πάντων εἰς συνδιάλεξιν τρεῖς διωρισμένοι παρὰ τῆς διοικήσεως μετὰ τῶν τριῶν Τούρκων ἀπεσταλμένων παρὰ τοῦ Σουλεμάν πασα πρώτην φορὰν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον τοῦ Κυρίου Κομοδόρου Μέτλαν, διὰ νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀνακωχὴν παρὰ τῶν Ἐξοχωτάτων Ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Βασιλέων· ἀλλὰ μακρὰν τῆς βίας τῆς ἀνακωχῆς, οἱ Τούρκοι καὶ ὅχι ὀλίγον γελοῖως ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους νὰ παραχωρήσωσιν εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς ἐλαίας καὶ τὰς ἀμπέλους, ὅσας οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐπῆραν μὲ τὰ ὅπλα καὶ κατακρατοῦσι τὴν σήμερον, καὶ νὰ εἶναι μεμιγμένοι Ἕλληνες καὶ Τούρκοι. Ἰδοὺ συνδιάλεξις περὶ ἀνακωχῆς. Ὑστερα τέλος ἀπὸ πολλὰ ἀηδέστατα Τουρκικὰ προβλήματα διελύθη ἡ σκηνή, καὶ ἕκαστον μέρος ἐτραβίχθη εἰς τὰ ἴδια του.

Μετὰ ἱκανὰς ἡμέρας ἔπειτα ἔφθασε καὶ ὁ πληρεξούσιος τοῦ Σουλεμάν πασα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τῆς ἀνακωχῆς, καὶ ἦλθαν πάλιν τὰ δύο μέρη εἰς συνδιάλεξιν εἰς τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον ἀπέναντι τῶν Χανίων· ἀλλὰ πρώτη πρότασις τῶν Τούρκων ἐστάθη διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Κυρίου Μέτλαν, ὅτι οἱ Τούρκοι δὲν δέχονται τοιαύτην περίπλοκον ὑπόθεσιν τῆς ἀνακωχῆς, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Σουλτάνον δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ δεχθῶσι τοιαύτας διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς Ἕλληνας, καὶ οὕτως ἀπεποιήθησαν ὅλως διόλου τὸ πρᾶγμα διὰ πάντα.

Ἐσφαλμένως ἐγγράφη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον Ἀρ. 3. Σελ. 10, στίχ. 2. “συστηθησομένου,, ἀντὶ συσταίνουμένου,,.

Πράξεις τοῦ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ Ῥωσικοῦ στρατεύματος ἀπὸ τῆς 5 μέχρι τῆς 29 τοῦ Ὀκτωβρίου. [Ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Πετροπόλεως.]

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ γενικοῦ σχεδίου τοῦ περὶ τῶν στρατιωτικῶν πράξεων ἀποφαιτθέντος, τὸ τρίτον τοῦ πεζικοῦ σῶμα ἤρχισε κατὰ τὴν 3 τοῦ Ὀκτωβρίου ν' ἀποχωρῇ ἐκ Σούμλας. Μέχρι δὲ τῆς 7 τοῦ σῶμα δὲν ἐτάρáχθη παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου τὰ μικρὰ κόμματα, φαινόμενα ἐνίοτε εἰς τὰ ὀπισθέν μας, δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν κίνησιν του. Ἀλλὰ τὴν 7 Ὀκτωβρίου, καθ' ἣν ὥραν τὸ σῶμα τοῦτο ἔμελλε νὰ ἔμβῃ εἰς δασῶδες τε στενὸν, παρὰ τὸ χωρίον Ἀετόκλειδον, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ διέλθῃ, ὁ ἐχθρὸς ἐξελθὼν τῆς Σούμλας εἰς 8,000 τὸν ἀριθμὸν ἐκλεκτοῦς ἰπποεῖς μετὰ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, προσέβαλε τὴν ὀπισθοφυλακὴν του· ἀλλ' ὅμως, μὴ ὅλας τὰς προσπάθειάς του, ἀπεκρούσθη μετὰ μεγίστης ζημίας, καὶ τὰ στρατεύματά μας ἐξετέλεσαν τὴν κίνησιν των χωρὶς ν' ἀπαντήσωσι κανέν ἄλλο ἔμπροσθεν ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλ' ἡ προαγωγή των ἔγεινεν ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν χαλεπωτέρα ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς τῶν δρόμων καταστάσεως, ἀποκαταστάτων δυσβατωτέρων ἐκ τῆς πολυομβρίας καὶ τοῦ ψύχους, τὸ ὁποῖον ἐφέτος ἠσθάνθημεν ἐνταῦθα ταχύτερα παρὰ τὸ σῦνθες.

Ἡ δριμύτης τῆς ὥρας ἐδυσκόλευσεν ἐπίσης τὰ ἔργα τῆς πολιορκίας τῆς Συλληστρίας, τὸ ὁποῖον μὴ ὅλα ταῦτα δὲν ἐμπόδισεν, ὥστε νὰ προαχθῶσιν ἐντόπως ὅσον δυνατόν πλεότερον καιρὸν. Ἀλλ' αἱ συνεχεῖς βροχαὶ κατέκλυσαν τὸ γῆπεδον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔμελλον νὰ ἀχθῶσιν αἱ τάφροι, καὶ ἀντέτειναν ἀνυπέβλητα ἔμπροσθεν εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν ὑλῶν· ὅθεν ὁ ἀρχιστράτηγος Κόμης Βιτγενστέην ἀπεφάσισε τὴν 21 Ὀκτωβρίου νὰ μεταβάλῃ τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου εἰς πυροβολισμόν, ὅστις ἐκτάθη δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν εὐστόχως. Ἐπιπεσόντες δὲ δυνατοὶ παγετοὶ ἠῤῥησαν τὴν 23 Ὀκτωβρίου τὸ ψῦχος ἐπέκεινα τῶν 8 βαθμῶν· βιαία δὲ χιὼν κατεσκέπασε τὰ κανονοστάσιά μας καὶ τὰς τῶν στρατιωτῶν καλύδας, ὁ δὲ Δούναβις ἤρχισε νὰ καταβιδάζῃ μεγάλους πάγους. Ἡ ἐναρξὶς αὕτη χειμῶτος σφοδρότερον καὶ παρ' αὐτὸν τὸν γιόμενον κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς τοὺς Ἀρκτικούς τόπους, ἔθεσε τέλος εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Συλληστρίας, ἐπαπειλοῦσαν νὰ διακόψῃ τὰς μεταξὺ τῶν δύο ὀχθῶν τοῦ Δουνάβεως συγκοινωνίας, καὶ νὰ στήσῃ οὕτως ὀλοτελῶς τὴν εἰς τὸ πολιορκεῖν σῶμα ἄφιξιν τῶν ζωοτροφῶν καὶ πολεμεφοδίων. Ὁθεν ἡ πολιορκία τῆς Συλληστρίας ἐλύθη, καὶ τὰ στρατεύματα τοῦ 2^{ου} καὶ 3^{ου} σώματος διευθύνθησαν εἰς δύο στήλας πρὸς τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, διὰ νὰ καθήσωσιν ἐκεῖ εἰς παραχειμασίαν. Τὸ ἐν τῶν στρατευμάτων τούτων διεπέρασε τὸν Δούναβιν ἔμπροσθεν τοῦ χωρίου Καραγατσίου διὰ τῶν πλοίων τοῦ στολίσκου μας, καὶ τὸ ἕτερον εἰς Ἰρσόβαν. Ἡ κίνησις αὕτη ὑπερασπίσθη παρὰ τῆς 6^{ης} μοίρας τοῦ πεζικοῦ, ὅλου τοῦ ἱππικοῦ, καὶ τῶν συνταγμάτων τῶν ἐκ τοῦ Δὸν Κοσάκων, τὰ ὁποῖα δὲν διεπέρασαν τὸν ποταμὸν.

Μία δυνατὴ μῶρτα τοῦ στολίσκου μένει ἔμπροσθεν τῆς Συλληστρίας διὰ νὰ παρατηρῇ τὴν φρουρὰν αὐτοῦ τοῦ φρουρίου· ὀχυρόνεται δὲ τὸ χωρίον Καραγάτσιον τὸ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶ, ὀχθῆς τοῦ Δουνάβεως, κείμενον, καὶ σταίνονται ὀχυρώματα εἰς διάφορα μέρη κατεμπροσθέν τῶν φρουρίων, τὰ ὁποῖα ἔμειναν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

Τὸ ἐν τῇ Μικρᾷ Βλαχίᾳ φρουρίον Καλαφάτ ἐπέσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ὁφεληθεὶς ἀπὸ τὸν διαδεδεμένον μεταξὺ τῶν Τούρκων τρόπον ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς Βάρνας καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἡτῆς τοῦ πασᾶ τοῦ Βιδδίνιου, ὁ ὑπασπιστὴς στρατηγὸς Βαρὼν Γεῖσμαρ ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ προσεγγίξῃ κατὰ τοῦ Καλαφάτ. Τὸ τολμηρὸν τοῦτο ἐπιχειρήμα ἐπιδεδεῖται μὲ ἐντελεστέαν ἐκδοσιν. Προδὰς διὰ μιᾶς νυκτὸς βέροτια, ἐπαρυσίασθη ἐμπροσθεν τοῦ φρουρίου τούτου, τοῦ ὁποῖου ἡ δειλιασμένη φρουρὰ ἀπεχώρησεν ὀρμητικώτατα καὶ ἐφυγεν ἀτάκτως πρὸς τὸ Βιδδίνιον· μέγα μέρος αὐτῆς φρουρᾶς ἐπώγῃ εἰς τὸν Δούναβιν. Εὐθὺς δ' ὡς ἀπέκτισαν τὸ φρούριον τοῦτο, ἐνησχολήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν ὁχυρωμάτων κατὰ τὸ μέρος τῶν Τούρκων, τῶν ὁποίων ἐκδομένων, τὸ Καλαφάτ θέλει ἀποκατασταθῇ ἱκανὸν νὰ ἀποσπῶνται ἐναντίον πάσης ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐξ Ὀδησοῦ, 2 Δεκεμβρίου.

Ἐξ ἀξιόπιστων γραμμάτων βεβαιοῦται ὅτι οὐδαμῶς ἀποκλείεται παρὰ τῶν Τούρκων ἡ Βάρνα, μάλιστα δὲ κρατοῦνται πάντοτε ὑπὸ τινος μοίρας τοῦ μεγάλου στρατεύματος τὸ Παζαρτζίκι, τὸ Κιουσταντζὶ καὶ ἄλλαι τῆς Βουλγαρίας θέσεις, αἵτινες ὁχυρωθεῖσαι μὲ κεννοστάσια, ἀποκατέστησαν ἱκαναὶ εἰς ἀπόκρουσιν αἰφνιδίου τινὸς κατὰ τὸν χειμῶνα προσβολῆς. Λέγεται προσέτι ὅτι τὰ στρατεύματα ταῦτα μέλλουν νὰ παραχειμάσωσιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Δούναβους. Αἱ πρῶται ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις θέλουν διασκεδάσει ὅλας τὰς περὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ συμβαινόντων ἀμφιβολίας.

Οἱ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, μάλιστα ἐφέτος, ἐπικρατοῦντες βίαιοι λαίλαπες προξενοῦν κατεκλίστην μεγάλους ὀλέθρους. Δύο Ῥωσικὰ πλοῖα ἐρχόμενα ἐκ Βάρνας, τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἔφερε τὰ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατακτηθέντα τρόπαια, τὸ δὲ ἕτερον ἀσθεεῖς καὶ πληγωμένους, ἐχάθησαν. Λέγεται δὲ ὅτι ἐν ἄλλο φέρον ἀσθεεῖς κατέφυγεν εἰς Βουργάδα, καὶ οὕτως ἐπέσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων.

[Ἐφημ. Αὐγούστης.]

Τουρκικαὶ Εἰδήσεις.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 12 Δεκεμβρίου.

Οἱ Ἀλβανοὶ καὶ ὅλα τὰ Ῥουμελικὰ στρατεύματα ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια πρὸς παραχειμασίαν, ἐὰν, ὡς λέγεται, δὲν ἐλαιοποτάκτῃσαν. Καθ' ὅλην δὲ τὴν σειρὰν τῶν τοῦ Αἴμου ὁρέων δὲν εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν εἰμὴ τὸ τακτικὸν πεζικὸν καὶ τὰ Ἀσιατικὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια κατεσκευάσθησαν εἰς τὰ φρούρια. Ὁ Αἴμος εἶναι κατακαλυμμένος ἀπὸ τὴν χιόνα, αἱ δὲ πεδιάδες πολλὰ λασπώδεις, ὥστε οὔτε τὸ ἵππικόν οὔτε τὸ πυροβολικὸν δύναται νὰ κινῆται. Ἐκ τούτου δὲ καὶ διὰ τὴν ἑλλειψιν τῶν προνομῶν τὸ τακτικὸν ἵππικόν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ὅλοι οἱ ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐρχόμενοι διηγοῦνται δακρύοντες περὶ τῶν δυστυχημάτων τῶν 200 χιλιάδων ψυχῶν Τούρκων, οἵτινες ἐβιάσθησαν διὰ τοὺς Ῥώσους νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς τόπους τοὺς παρ' ἐκείνων κατασχεθέντας, καὶ ἦλθον ν' ἀποθῶνται ἐκ τῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ ψύχους εἰς τοὺς προ-

σώδας τοῦ Αἴμου· καθότι ὁ χειμὼν ἔγεινε ὀσμύς πολλὰ πρῶμα.

Οἱ Ῥώσοι διέλυσαν τὴν πολιρκίαν τῆς Συλληστρίας, καὶ ὅλα τῶν τὰ στρατεύματα διέβησαν εἰς τὰ ὀπίσω τὸν Δούναβιν.

Ὁ Σουλτάνος θέλει περάσει τὸν χειμῶνα εἰς Ῥαμίδ Τσεφτιλί. Τὰ στρατεύματα ἐξασκῶνται ἀκαταπαύστως. Ἐπαυξάνονται τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης στρατεύματα τὰ διωρισμένα εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Ἑλλησπόντου.

Γίνεται ἐνταῦθα λόγος περὶ τοῦ Κυρίου Φιλκεμόντου σταλέντος ἐκ Βιέννης εἰς Πετρούπολιν· ἀγνοεῖται δὲ ἂν ὑπάγῃ ὡς Πρέσβυς, ἢ μόνον ὡς προσωρινὸς ἀπεσταλμένος· καὶ περὶ πολιτικοῦ Ἀγγελιοφόρου ἐλθόντος ἐξ Ἀγγλίας εἰς Βιέννην, κακεῖθεν ἀναχωρήσαντος εἰς Πετρούπολιν.

Ὁ Ἀλίκ πασας ὁ ἐν Σούμλα διαπρέψας, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἐξόδους μετὰ τοῦ ἱππικοῦ, διωρίσθη Σερασκέρης (Ἀρχιστράτηγος), καὶ ἔλαβε τὰ πασαλίκια τῆς Προύσης καὶ τῆς Κιουτάϊας. Ὁ δὲ Χουσεῖν πασας, ὅστις ἐκλήροτο τὰς σατραπίας ταύτας, ἔλαβε τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως. Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἰδήσεις ὁ Μέγας Βεζύρης εὐρίσκεται εἰς Σούμλαν καὶ ὁ Χουσεῖν πασας εἰς Συλλήστριαν. Ὁ Πατριάρχης Μωσῆς (Ἀντιναύαρχος) ἀντικαθίσταται εἰς τὸ ὑπόγεγμα τοῦ Ταῖρ πασα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀφῆρέθησαν τὰ δύο ποῦα, τὰ ὅποια ἔφερεν ὡς σερασκέρης τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

Αὐτόθεν 15 ἕως 30 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Χουσεῖν Ἀγά Πασας, Σερασκέρης καὶ πασᾶς τῆς Προύσης, ἀπέβαλε τοὺς δύο τοῦ βαθμοῦ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως πασαλίκι, ἐπεὶ δὲ κατηγορεῖται ὅτι δὲν προσέβαλε τοὺς Ῥώσους ἀπιστοδρομοῦντας, ὅτι δὲν ἐνήργησε δραστικὰ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Βάρναν, κτλ.

Ὁ Τουρκικὸς στόλος θέλει συνίστασθαι κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα ἀπὸ τρία τρίκροτα, πέντε δίκροτα, τέσσαρας ἢ πέντε φρεγάτας, δέκα περὶ τοῦ βρίκια, γαλεώτας τινὰς καὶ κάμποσα πυροπολητήρια.

Ὁ Ταῖρ πασας ὁ ἐν Νεοκάστρῳ διοικῶν τὸν Τουρκικὸν στόλον, καὶ ἤδη διατελὼν ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ Τουρκικῆς μοίρας, ἐστάλη εἰς Βιδδίνιον διὰ νὰ διοικήσῃ τὸν ἐν τῷ Δούναβει στόλισκον.

Τὴν 17—29 Δεκεμβρίου εἰσέπλευσεν εἰς τὸν Βόσπορον πολεμικὸν Ῥωσικὸν βρίκιον ἐρχόμενον ἐκ Σεβαστουπόλεως, καὶ φέρον ἕνα ἀξιωματικόν, ὅστις ὑπῆγεν εἰς τὴν Πόρταν καὶ ἐνεχείρισε πρὸς τὸν Ρεῖζ Ἐφέντην γράμματα. Εἰκάζετο δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅτι προκείμενον τῆς ἀπεστολῆς ταύτης εἶναι νὰ διαπραγματευθῶσι περὶ ἀνταλλαγῆς αἰχμαλώτων, καὶ περὶ διαλύσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ μὲ συμφωνίαν τοῦ νὰ ἐξάγωνται μὲν ἐλευθέρως οἱ σῖτοι, ν' ἀφίγῃ, δὲ καὶ ἡ Πόρτα τὸ μὲ τοὺς λιμένας τῆς Ῥωσσίας ἐμπόριον ἐλεύθερον.

Τὴν 18—30 πρῶτ' ἦλθε γραμματοκομιστὴς παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς, καὶ τὴν 20 ἔφθασε καὶ ἕτερος παρὰ τῆς Γαλλίας συνωδευμένος παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀμεδαίου Ἰωβέρτου, μυστικοῦ πρωτοδιερμηνέως τοῦ Βασιλέως. Ὁ Ἐξοχώτατος Πρέσβυς τῆς Ὁλλανδίας ἐκοινοποίησε πάραντα εἰς τὴν Πόρταν τὴν ἀφίξιν των, καὶ ὁ Κύριος Τέστας συνδιελέχθη ἱκανῶς μετὰ τοῦ Ρεῖζ Ἐφέντη. Προηγγέλη δὲ ὅτι τὴν 24 ἔμελλεν ἀνυγκροτῆθαι ἡ ἐκδοσις τοῦ Ἑνμίζετο δὲ ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ τῶν δύο μεσολαβουσῶν Αὐλῶν

φαίρονται περί τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἀμεταθέτως.
[Ἐκ τοῦ Ταχυδρ. τῆς Σμύρνης.]

Ἡ ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας τῆς 9 Δεκεμβρίου ἀγγέλλει ὅτι τὴν 27 τοῦ Ἰαννουαρίου θέλουν συγκαλεθῆναι τὰ Βουλευτήρια.

519. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1827 ἐτέθησαν εἰς παρακαταθήκην πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ καταγὰς Ἀντώνιος Δρίτσας Σπετσιώτης ἔλαβε τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1827 ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ βρικήου, Ἐδουάρδος, τοῦ πλοίαρχου Ἰω. Β. Βάλλον.

Ἐπειδὴ πληροφρηθέντες περί αὐτῶν οἱ Γάλλοι ἔμποροι Ροστὰν, καὶ Βενσὰν καὶ συντροφία ἐζήτησαν τὸ ἀνήκον εἰς αὐτοὺς μέρος.

Κ' ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως αὐτῶν, ἡ Ἀντι-Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ κρίνασα ἐξέδωκε τὴν ὑπ' Ἀρ. 44 ἀπόφασιν τῆς 18 Δεκεμβρίου 1828, περιέχουσαν τὰ ἑξῆς δύο ἄρθρα.

Ἀρθ. 6. Παραχωρεῖται προθεσμία ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τοὺς κτήτορας τῶν ἑξῆς πραγματειῶν:

Πέντε κιβωτίων φεσίων,
Δεκαεξὶ δεσμίδων ταμβάκου, καὶ
Ἐνὸς βαρελίου ἱστουρᾶ.

πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς κτήσεως αὐτῶν, ἐννοουμένου ὅτι, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας δὲν ζητήσουν τὰς ῥηθείσας πραγματείας, θέλουν ἐκληφθῆ ὡς ἐχθρική ἰδιοκτησία, καὶ ἐπομένως πρὸ δικαστήριον τὰς δημεύει τώρα διὰ τότε.

Ἀρθ. 8. Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ 6 ἄρθρου θέλει ἐκτελεῖν Πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρηθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Δημοσιεύεται ἀντίγραφον τοῦ παρόντος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1828.

Ἡ Ἀντι-Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων.

Γεώργιος Ἀθανασίου.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης.

Ἀρ. 520. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀντι-Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν διαγωγὴν τοῦ πλοίαρχου Ἀθανασίου Μάστορα πρὸς τοὺς μετόχους τῆς βομβάρδας του, ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, ἐπρονόησε περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ δικαίου τῶν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 53 ἀποφάσεως τῆς 20 Δεκεμβρίου 1828, ὡς ἐφεξῆς.

Ἀρθ. 7. Διὰ βεβαίωσιν ὅτι τὸ πλοῖον ἀνήκει εἰς τὸν

Χ. Νικόλαν Ζαχαρίαν Μιτυληναῖον, καὶ τὸν ἐν Δαμιάτῃ πραγματευτὴν Χαντσαντούρην, καὶ ὅτι ἐν τρίτον ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον, θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ Προγράμματος εἰς τοὺς εἰρημένους ἔχοντας δίκαιον ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὥστε ἐντὸς ἐξ μηνῶν νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἰδιοκτησίαν των· διαφυλάττονται δὲ τὰ δημόσια δίκαια, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, διαφυλάττονται αἱ πρὸς ἀλλήλους ἀγωγαὶ τῶν μετόχων.

8. Τὸ πλοῖον ἐπομένως θέλει παραδοθῆ εἰς τὸν κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Ἑκτακτον Ἐπίτροπον, διὰ νὰ τὸ φυλάττῃ μέχρι τῆς προσδιορισθείσης παρὰ τοῦ προηγηθέντος ἄρθρου προθεσμίας· ἐὰν δὲ ὁ Ἑκτακτος Ἐπίτροπος δύναται νὰ τὸ ἔχῃ εἰς κίνησιν, τὸν δίδεται ἡ ἐξουσία διὰ νὰ τὸ κάμῃ.

Δημοσιεύεται ἀντίγραφον τοῦ παρόντος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1828.

Ἡ Ἀντι-Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου.

Ἐδουάρδος Μάσσων.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης.

Ἀρ. 521. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Παρατηρήσασα ἡ Ἀντι-Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, ὅτι ὁ πλοίαρχος Ἀθανάσιος Μάστορα τῆς Βομβάρδας, ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, ἐμπιστευθεὶς 100 κολονάτα παρὰ τοῦ ἐν Κύπρῳ Νικολάου Κεφαλᾶ παρεκτρέσσει τοῦ διάπλευτου διὰ νὰ μὴ τ' ἀποδώσῃ πλέον εἰς αὐτόν.

Θεωρήσασα χρέος τῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δίκαιον τοῦ ῥηθέντος Ν. Κεφαλᾶ.

Ἐπρονόησε περὶ τούτου διὰ τῶν 7, 8 καὶ 9 ἄρθρων τῆς ὑπ' Ἀρ. 53 ἀποφάσεως τῆς 20 Δεκεμβρίου 1828, δυνάμει τῆς ὁποίας παραδίδεται τὸ πλοῖον τοῦ εἰρημένου Μάστορα εἰς τὴν κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Ἑκτακτον Ἐπιτροπὴν.

Ἀρθ. 9. Θέλει ἐκτελεῖν Πρόγραμμα πρὸς γνωστοποίησιν τοῦ ἐν Κύπρῳ Ν. Κεφαλᾶ διὰ νὰ λάβῃ τὰ ὅπως ἐγκρίνει μέτρα.

Ἐπομένως δημοσιεύεται ἀντίγραφον τοῦ παρόντος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1828.

Ἡ Ἀντι-Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων.

Γεώργιος Ἀθανασίου.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης.